

41. møde.

Onsdag den 8. marts kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lukkeloven og forslag til lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v.

I skrivelse af gårs dato meddeler kirkeministeren, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om menighedsråd.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Her ved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændringer i lukkeloven.

På foranledning af et i spørgetiden fremsat spørgsmål drøftede man for snart et par år siden med repræsentanter for Turistforeningen og en række erhvervsorganisationer, om der var stemning for at tilvejebringe en ordning, der kunne gøre det muligt at holde visse butikker åbne inden for de nu gældende lukketider. Man nåede ikke dengang til nogen enighed, men der har siden da i handelsministeriet været ført en række forhandlinger om problemet med repræsentanter for Turistforeningen, butikshandelen og Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund.

Under disse drøftelser har man været inde på en række forskellige spørgsmål. Man har således været inde på tanken om på visse større banegårde, i Kastrup Lufthavn og i SAS Air Terminal at give adgang til forhandling også i lukketiden af typiske turistvarer: sølv og porcelæn, glasvarer, pelsværk, møbler og andre varer hidrørende fra dansk kunstindustri og kunsthåndværk. Man har også drøftet, om der på de pågældende steder ikke burde kunne forhandles en række beklædningsgenstande, toiletartikler og andre lignende varer, som en turist kan tænkes at komme i bekneb

for, og som det vil være forbundet med ulemper at skulle udskyde anskaffelsen af, indtil de almindelige butikker lukker op igen.

Endvidere har man drøftet mulighederne for at give adgang til salg af turistvarer i de større hoteller, således at udenlandske turister uanset lukketiderne dér kunne foretage indkøb af sådanne varer, der erfaringsmæssigt i særlig grad har interesse for udenlandske turister. Man har også været inde på tanker om en udvidelse af jernbnekioskernes og andre kioskers vareområde og om i videre omfang end nu at give adgang til salg i weekend-perioden på badesteder og lignende, og endelig har man drøftet de særlige forhold på lejrpladserne, hvor turisterne jo nu i meget vidt omfang overnatter, og hvor de er indstillet på selv at tilberede deres mad og derfor bør kunne skaffe sig de dertil nødvendige levnedsmidler og andre varer, som der er et naturligt behov for under ophold på en lejrplads.

Disse forhandlinger har imidlertid kun ført til enighed på dette sidste punkt, idet man fra alle sider har fundet det rimeligt, at der på lejrpladser af en vis standard bør kunne forhandles almindelige levnedsmidler, kioskvare, petroleum og sprit, gasflasker, teltilbehør og lignende.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget har de senere år medført en meget betydelig stigning i benyttelsen af lejrpladserne, således at antallet af overnatninger er tredoblet i årene fra 1957 til 1960.

Vi har i handelsministeriet i den senere tid modtaget en lang række henvendelser om lempelser på andre områder i den gældende lukkelovsordning. Jeg kan således nævne, at automobilbranchen har fremsat ønske om væsentlige ændringer for automobilsalgets vedkommende, idet man ønsker at kunne sælge automobiler om søndagen og om aftenen. Kioskejerne har fremsat ønske om meget væsentlige udvidelser af det varesortiment, de må føre, når de vil kunne holde åbent i den almindelige lukketid. Man har således f. eks. ønsket at kunne forhandle bøger i de lavere prisklasser („billigerierne“). Kolonihaveforbundet har ønsket, at der skal kunne købes varer om aftenen og om søndagen i kolonihavernes marketenderier, og flødeisfabrikanterne har

[Handelsministeren.]

ønsket, at der skulle kunne sælges is fra benzin- og servicestationer. Endelig har der været ønsket fremme om ændringer i reglen i lukkelovens § 9, hvorefter adgangen til at holde længere åbent i visse specielle butikker er betinget af, at disse butikker også i den almindelige åbningstid kun forhandler de varer, som lempelsen omfatter. Fra hospitalernes side er der fremsat ønske om, at hospitalskioskerne må holde åbent i hospitalernes besøgstid, uanset om denne falder inden for lukketiden, hvad den gør for hospitalerne i Storkøbenhavn.

Der er således på mange områder ønsker om lempelser til fordel for specielle kategorier af handlende.

En imødekomme af disse henvendelser vil imidlertid ikke kunne ske, uden at det får konsekvenser på andre områder. Skulle man f. eks. imødekomme automobilhandlernes ønske, måtte vel også motorcykelforhandlerne have adgang til søndagssalg. Dette ville igen føre til, at også knallerter og cykler måtte kunne sælges. Skulle automobilforhandlerne holde åbent om søndagen for salg af biler, måtte de vel også kunne sælge reservedele og automobiltilbehør, og alle andre, der solgte den slags varer, måtte have samme ret. En imødekomme af alle disse henvendelser ville derfor medføre, at man måtte tage hele lukkeloven op til revision — og så ville der ganske sikkert komme endnu flere ønsker om ændringer frem.

Det forekommer mig ikke rimeligt, at en lov som lukkeloven efter blot 10 års forløb skulle underkastes en almindelig revision, og jeg mener derfor, at der ikke bør blive tale om, at man nu går ind i spørgsmål om principielle ændringer i lukkelovgivningen, som — tror jeg — stort set har virket tilfredsstillende og gjort det muligt, at butikshandelens folk har kunnet få en rimelig fritid, sådan som praktisk talt alle andre i vort samfund har.

Hensigten med det foreliggende forslag er således på ingen måde at lægge op til en diskussion om lukkelovens principper, men alene at give visse, meget begrænsede, muligheder for, at turisterne, som vi jo gerne ser her i landet, kan få en noget bedre service, end vi hidtil har kunnet byde dem. Forslaget er derfor begrænset

til at imødekomme ønsket om på lejrpladserne at åbne adgang for salg af de nødvendige varer om aftenen og om søndagen og til at tillade salg af visse varer på Hovedbanegården i København og i Kastrup Lufthavn. I Sverige, Tyskland og Frankrig kan der i vidt omfang holdes åbent i den almindelige lukketid for salg på jernbanestationer og lignende steder.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvilige og hurtige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v.*

Loven skal træde i stedet for lov nr. 55 af 5. april 1888 angående stemping af arbejder, forfærdiget af guld eller sølv, der indeholder de gældende bestemmelser om holdigheden af guld- og sølvarbejder og om stemping af sådanne arbejder. Efter den gældende lov er det tilladt at forsyne arbejder af guld og sølv, der indeholder henholdsvis mindst 585 ‰ rent guld og mindst 826 ‰ rent sølv, med et stempel, der angiver holdigheden i tusindedele. På ethvert arbejde, der forsynes med et sådant holdighedsstempel, skal tillige anbringes et registreret navnestempel, som angiver vedkommende forfærdigers navn. På den anden side må intet guld- eller sølvarbejde, der ikke opfylder de nævnte holdighedskrav, forsynes med noget stempel angående holdigheden. Den gældende lov giver endvidere adgang til mod betaling at få arbejder af guld og sølv undersøgt og stemplet af statsguardejnen, statens kontrol med guld- og sølvarbejder. Ved denne undersøgelse prøves hver enkelt genstand, og såfremt de opfylder ovennævnte holdighedskrav, forsynes de med det officielle kontrolstempel, det såkaldte tretårnempel, der jo er en stilisering af Københavns byvåben. Virksomhederne kan således vælge imellem enten at nøjes med deres egen stemping eller lade deres varer forsyne med det officielle kontrolstempel. Endelig kan de helt undlade at stemple eller lade stemple deres guld- og sølvarbejder, da der ikke stilles krav om, at disse varer skal være stemplet.

Ved gennemførelsen i 1888 af den gældende lov forudsattes det, at guld- og sølv-